

596.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 30 października 1930 r.

**o fundacji Smoguleckiej imienia Bogdana Hutten-
Czapskiego.**

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. „Fundację Smogulecką imienia Bogdana Hutten-Czapskiego” na popieranie nauki polskiej uczynioną przez właściciela dóbr Smogulec w powiecie wągrowieckim, województwie poznańskim, Bogdana Hutten-Czapskiego aktami notarialnymi z dnia 30 października 1924 r. i 25 lipca 1925 r. (reporatorium notariusza przy wydziałach hipotecznych sądu okręgowego w Warszawie Wacława Dominika Paszkowskiego Nr. 1963 z r. 1924 i Nr. 1915 z r. 1925) zatwierdza się na warunkach, zawartych w wymienionych aktach, które ogłasza się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, oraz Ministrowi Reform Rolnych (art. IV zał.), Ministrowi Skarbu (art. VI zał.) i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister
Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister: *J. Beck*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
St. Czerwiński

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Robót Publicznych: *Matakiewicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

Załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 października 1930 r. (poz. 596).

Akt fundacyjny zeznany przez Bogdana Hutten-Czapskiego przed notariuszem Wacławem Dominikiem Paszkowskim w Warszawie w gmachu Hipoteki pod Nr. 493 z dnia 30 października 1924 r. Nr. 1963 repertorium na rok 1924, ze zmianą Artykułu VI, dokonaną aktem zeznanym przed Mieczysławem Gepnerem, zastępcą wyżej wymienionego notariusza dnia 25 lipca 1925 r. Nr. 1915 repertorium na rok 1925.

Niniejszym aktem notarialnym Bogdan Hutten-Czapski powołuje do życia fundację, która będzie nosiła nazwę „Fundacja Smogulecka imienia Bogdana Hutten-Czapskiego” i będzie miała na celu dostarczenie Uniwersytetowi Warszawskiemu i Politechnice Warszawskiej środków na popieranie nauki polskiej, a mianowicie na nagrody dla obywateli polskich i zapomogi na prace naukowe, wynalazki oraz odkrycia przez nich dokonane, a także na wydawnictwa w języku polskim. Artykuł I. Majątek Fundacji stanowi należąca do Bogdana Hutten-Czapskiego nieruchomość Smogulec, dobra rycerskie, położone w powiecie wągrowieckim, województwie poznańskim, zapisana w księdze wieczystej sądu powiatowego w Kcyni, a obejmująca 2683 dwa tysiące sześćset osiemdziesiąt trzy hektarów 39 trzydzięci dziewięć arów 39 trzydzięci dziewięć metrów kwadratowych powierzchni. Artykuł II. Z mocy ustawy zatwierdzającej Fundację zostanie w księdze hipotecznej nieruchomości Smogulec, dobra rycerskie, na wniosek Fundatora lub Ministra Oświecenia Publicznego przepisane prawo własności nieruchomości Smogulec dobra rycerskie na rzecz Fundacji, a jednocześnie zapisane na rzecz Fundatora prawo dożywocia według zasad Kodeksu Cywilnego, obowiązującego obecnie w województwie poznańskim, oraz całkowity zarząd bez kontroli z którejkolwiek strony. Art. III. Fundator ma prawo powiększenia majątku Fundacji kapitałami oraz innymi ruchomościami i nieruchomościami, o ile ostatnie obecnie stanowią jego własność i nie będą obciążone długami albo innymi ciężarami. To powiększenie może nastąpić zarówno rozporządzeniem między żyjącymi, jak i na wypadek śmierci. Artykuł IV. Nieruchomości przechodzące na rzecz Fundacji z mocy tego aktu stanowią będą niepodzielną całość i nie mogą być ani dobrowolnie, ani przymusowo zbywane, wdzierżawiane lub parcelowane. Nie wyłącza to jednak oddania potrzebnej przestrzeni na drogi, mosty, koleje, szkoły, wyrównanie granic oraz na cele bezpośrednio związane z obroną Państwa. Artykuł V § 1. Fundacja wejdzie w posiadanie majątku Fundacji z chwilą zgonu Fundatora. § 2. Do tego czasu przedstawicielami Fundacji są Rektor Uniwersytetu Warszawskiego łącznie z Rektorem Politechniki Warszawskiej. § 3. Z chwilą zgonu Fundatora inwentarz żywy i martwy należący do nieruchomości fundacyjnych stanie się własnością Fundacji. § 4. Meble, obrazy, książki, ubranie, kapitały i inny majątek ruchomy, znajdujące się w pomieszczeniach Fundacji a należące do Fundatora nie przejdą na własność Fundacji, o ile jej nie zostaną przekazane lub

zapisane. Artykuł VI. Wszelkie czynności przez Fundację lub na rzecz Fundacji zdziałane w sądach, urzędach państwowych oraz samorządowych będą wolne od kosztów i opłat stemplowych. Fundacja z chwilą zgonu Fundatora będzie wolna od wszelkich podatków i danin państwowych; — samorządowe opłacać będzie na tych samych zasadach, na jakich je opłacają majątki państwowe. Za życia Fundatora podatki i daniny będą opłacane według istniejących ustaw. Artykuł VII. Organizację wewnętrzną Fundacji normuje Statut Fundacji podlegający zatwierdzeniu przez Ministra Oświecenia Publicznego. Statut nie będzie mógł zawierać postanowień sprzecznych z treścią niniejszego aktu. Artykuł VIII. Powołanie do życia Fundacji i darowizna na jej rzecz uzależnia się od nadania przez osobną ustawę mocy prawnej postanowieniom zawartym w artykułach I do VII niniejszego aktu.

597.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 30 października 1930 r.

o przedłużeniu terminu przedawnienia rent, rat rentowych i hipotek amortyzacyjnych b. Komisji Kolonizacyjnej na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego.

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. Termin, ustanowiony w ustawie z dnia 19 grudnia 1928 r. w sprawie przedłużenia terminu przedawnienia rent i rat rentowych na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 951) przedłuża się dla obszaru województw poznańskiego i pomorskiego do dnia 31 grudnia 1937 r.

Art. 2. Nieprzedawnione w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pretensje Skarbu Państwa z tytułu hipotek amortyzacyjnych b. Komisji Kolonizacyjnej nie ulegają przedawnieniu przed dniem 31 grudnia 1937 r.

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1930 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister
Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister: *J. Beck*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Sł. Czerwiński

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Robót Publicznych: *Matakiewicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

598.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 30 października 1930 r.

o przedłużeniu terminu przedawnienia rent i rat rentowych na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. Nieprzedawnione w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia roszczenia o zaległe renty i raty rentowe, ustanowione przez kontrakty, zawarte z Komisjami Generalnymi i Bankami Rentowymi na terenie górnośląskiej części województwa śląskiego, nie ulegają przedawnieniu przed upływem dnia 31 grudnia 1937 r.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.